

SZÁLAK

Az egyik unokatesóm,
 aki most állítólag raklap-őr Battonyán,
 (mi az, hogy raklap-őr és hol van Battonya)
 nyolcadikig tiszta ötös volt.
 Magostul zabálta a cseresznyét,
 aztán sorozatot köpött:
 történelemből Kékfogú Haraldot
 az ő arcával képzeltem partra szállni.
 Eljöttek hát a vikingek Battonyáig.
 A másik meg, akivel elloptuk az anyja rúzsát,
 vécésnéni a Boráros téren.
 Huszonnyolc éves és gyengénlátó,
 egyszer elindultam, hogy megnézzem titokban,
 de útközben elszégyelltem magam.
 Kedves Évike, én most harminchárom leszek,
 és bármit írok is, te úgysem olvasod,
 úgyhogy leírhatom nyugodtan ezt is
 így franciásan, hogy
raclapeur.

Rába György

A HÁZ LAKÓJA

Azt kérdezed ki lakik itt
 leírhatom ítéld meg
 szertartásait
 ahogy a felső szintre tárol
 padlásán minden évadából
 java termést gyümölcsöt
 édességet följajzó
 pezsdító fűszereket
 ott éhét csitító szomjat fakasztó
 kosztot gyújtóget
 míg lent pincéje rejti
 amit elrongyolt limlomot
 hogy ne is lássa senki
 rá folytonos homályt csukott
 ám oda is a földből

a mélység árja föltör
a felszínre kimossa
minek feledés volna sorsa
miféle a tanyának
lakója mondd szentenciádat

BARANGOLÁS AZ ÉNBEN

Azok az útvesztő barangolások
énemben hol nem jár más senki sem
s hol utcatáblát sehol sem találok
hogy a végcélt jelezhetné nekem
még hogy táblát járdát kövezetet se
a létezés peremvidéke ez
nincs közvilágítás se bevezetve
a homályban hibbant falfirka les
annak aki mégiscsak idetéved
ez sovány leltár nem egyszeri élet
s hallgatag jelhez mért tolongna régész
fölfedező ezt nem sugallja ép ész

AZ ÖRÖKBEFOGADOTT

Kölyökkorában fogadtam magamhoz
magam is kölyök
velem együtt nyurgult vastagodott
botladozott ha botladoztam
ütköztem ő is ütközött
ám míg én folyvást meszesedtem
ő csak keményítette izmát
a vágy kerekén cél igézetében
szétnyomta a falat
a tető eresztékeit
messzire ragadta a holnap
s én rémületből esem rémületbe
mert nem csalja már vissza füttyszó
s vajon engem ajnároznak-e benne
vagy hisznek csak a szemmel láthatónak